

## VN eist dat Russische troepen Oekraïne verlaten, 3 maart 2022



De Algemene Vergadering van de Verenigde Naties heeft een resolutie aangenomen waarin het de “agressie” van Rusland tegen Oekraïne in de meest krachtige bewoordingen afkeurt en eist dat Rusland onmiddellijk zijn strijdkrachten terugtrekt uit Oekraïne.

De tekst is aangenomen met 141 stemmen voor, 5 stemmen tegen (Rusland, Wit-Rusland, Eritrea, Noord-Korea en Syrië) en 35 onthoudingen.

De stemming vond plaats enkele dagen nadat Rusland zijn veto had uitgesproken over een ontwerpresolutie van de VN-Veiligheidsraad die de agressie van Rusland tegen Oekraïne aankaarte.

In de Algemene Vergadering, die 193 lidstaten telt, bestaat er geen vetorecht.

De Algemene Vergadering (...) eist “dat de Russische Federatie onmiddellijk, volledig en onvoorwaardelijk al haar strijdkrachten terugtrekt uit het Oekraïense grondgebied binnen de internationaal erkende grenzen van het land”.

<https://unric.org/nl/vn-eist-dat-russische-troepen-oekraïne-verlaten/>

<https://news.un.org/en/story/2022/03/1113152>

## Afrikaanse landen wegen hun belangen en kiezen liever niet tussen Rusland en het Westen

De Volkskrant, Mark Schenkel 3 maart 2022

### Waarom onthielden veel Afrikaanse landen zich van stemming?

De 193 lidstaten van de VN toonden zich woensdag behoorlijk eensgezind: 141 landen stemden voor een resolutie die de Russische inval in Oekraïne scherp veroordeelt. Hoewel de resolutie niet bindend is, wordt haar een symbolische waarde toegedicht: ze laat zien hoe ontzettend weinig sympathie Moskou nog geniet. Enigszins afwijkend lijkt het stemgedrag van de 54 landen op het Afrikaanse continent, die meer dan een kwart van alle VN-lidstaten vertegenwoordigen en dus flink wat gewicht in de schaal leggen. Maar slechts 28 van de landen gaan mee in de expliciete afwijzing van Rusland. De 26 anderen doen dit niet, en zij vormen meteen de helft van alle landen in de wereld die weigeren Moskou te kapittelen.

Dit betekent niet dat half Afrika nadrukkelijk de kant van Moskou kiest, zo nuanceert Tim Murithi, hoogleraar Afrikastudies aan de Universiteit van de Vrijstaat in Zuid-Afrika. Murithi bespeurt iets anders: veel Afrikaanse regeringsleiders proberen juist om **niet al te zeer ‘een kant te kiezen’ tussen Rusland en het Westen**, de twee partijen die in de kwestie Oekraïne lijnrecht tegenover elkaar staan.

De belangen verschillen natuurlijk van land tot land in Afrika (...). Misschien spelen militaire allianties met niet-Afrikaanse staten een rol in de afwegingen, of de beschikbaarheid van donorgelden, of misschien ook wel de tekorten aan tarwe die dreigen te ontstaan.

Interessant hierbij is dat er, ook voor Afrika, door de mondialisering steeds meer valt te kiezen – **voorbij zijn de dagen van de Koude Oorlog**, toen het kiezen of delen was, met aan de ene kant het Oostblok van de Sovjet-Unie en aan de andere kant het door de VS aangevoerde Westen. Tegenwoordig doen veel Afrikaanse landen zaken met de meest uiteenlopende partners, ‘van Turkije tot en met de Golfstaten en natuurlijk China, dat een grote aanwezigheid heeft opgebouwd’, zo verklaart Murithi waarom Afrikaanse leiders zich misschien **niet meer zo snel genoodzaakt voelen zich internationaal aan één partij te committeren**.

## Niet alle landen veroordelen Rusland, zeker niet die in het Zuiden

'De wereld zit niet meer in elkaar zoals vroeger', IPS / HUMBERTO MÁRQUEZ . 21 JUNI 2022

In het globale Zuiden is de toon over de Russische invasie van Oekraïne heel anders dan in het Westen. Experts zien een nieuwe beweging van **landen die zich niet gebonden voelen aan de grote machtsblokken** en onpartijdig blijven. Talrijke landen distantiëren zich van de betrokken partijen in de Oekraïne-oorlog en grijpen het debat rond het conflict aan om hun onafhankelijkheid te benadrukken. Zodoende vormen ze een de facto nieuwe groep van landen die zich niet gebonden voelen aan de belangrijkste machtsblokken in de wereld, zeggen experts.

Nadat Rusland op 24 februari buurland Oekraïne binnenviel vormden zich al snel verschillende kampen in de wereld. 'De Verenigde Staten activeerden onmiddellijk het transatlantische bondgenootschap met Europa om Rusland te confronteren', zegt Andrés Serbin, Argentijns expert in onderhandelingen en geopolitiek. 'Ook in Azië zijn de VS op zoek naar bondgenoten, maar daar ligt de situatie iets ingewikkelder.' Volgens Serbin, auteur van het boek Eurazië en Latijns-Amerika in **een multipolaire wereld**, passen Aziatische landen ermee op partij te kiezen om hun relatie met de regionale grootmacht China niet te bemoeilijken.

### Beweging van Niet-Gebonden Landen

De strijd tussen machtsblokken **in de Koude Oorlog leidde in 1961** tot de oprichting van de zogenoemde Beweging van Niet-Gebonden Landen. Afstand van de dominante machtsblokken en verzet tegen neokolonialisme waren de grote strijdpunten van de groep die werd opgericht door charismatische leiders zoals de Egyptische president Nasser en zijn Joegoslavische ambtgenoot Tito.

Van de 193 VN-lidstaten onthielden zich nu zeventien Afrikaanse landen, m.a.w. steunde slechts de helft van het continent de resolutie. Vier van de onthoudingen kwamen uit Latijns-Amerika. Veertien Aziatische landen onthielden zich, waaronder belangrijke geopolitieke spelers zoals China, India, Pakistan en Iran en voormalige Sovjet- of socialistische landen.

'De invasie steunen is voor landen nagenoeg onmogelijk; in het internationaal recht is geen rechtsfiguur te vinden die ze rechtvaardigt', zegt Oscar Hernández Bernalette, oud-ambassadeur van Venezuela en professor Internationale Relaties. 'Om zich **aan de invloed van Moskou, Brussel of Washington te onttrekken** biedt de onthouding daarentegen een handige manier om neutraliteit te tonen.'

<https://www.mo.be/analyse/niet-alle-landen-veroordelen-rusland-zeker-niet-die-het-zuiden>



Ministry of External Affairs  
Government of India

[History and Evolution of Non-Aligned Movement](#)

### History and Evolution of Non-Aligned Movement, August 22, 2012

The Non-Aligned Movement (NAM) was created and founded during the **collapse of the colonial system** and the independence struggles of the peoples of Africa, Asia, Latin America and other regions of the world and **at the height of the Cold War**. During the early days of the Movement, its actions were a key factor in the decolonization process, which led later to the attainment of freedom and independence by many countries and peoples and to the founding of tens of new sovereign States. Throughout its history, the Movement of Non-Aligned Countries has played a fundamental role in the preservation of world peace and security.

The principles that would govern relations among large and small nations, known as **the "Ten Principles of Bandung"**, were proclaimed at that Conference (*zie bronnenmateriaal bij 'Slotverklaring Bandung 1955'*). Such principles were adopted later as the main goals and objectives of the policy of non-alignment. The fulfillment of those principles became the essential criterion for Non-Aligned Movement membership; it is what was known as the "quintessence of the Movement" until the early 1990s. (...)

**Current Challenges facing the NAM** include the necessity of protecting the principles of International law, eliminating weapons of mass destruction, combating terrorism, defending human rights, working toward making the United Nations more effective in meeting the needs of all its member states in order to preserve International Peace, Security and Stability, as well as realizing justice in the international economic system.